

ZVEZA SLOVENSKIH KLUBOV

VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

messenger

SLOVENSKI
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESECNO - Predsednik S. Kosir. - Naslov uprave

Kluba: 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic. - Telefon: FL 6466 - Za urednistvo odgovarja tajnistvo

LETNIK IV.

MELBOURNE, FEBRUAR 1960

ŠTEVILKA 49

O B Z O R J A S E J A S N I J O

Srečko Košir

Na seji Upravnega odbora Slovenskega kluba Melbourne, dne 5. februarja t. l., so člani sklenili spremeniti postopek pri sprejemanju novih članov v svoje vrste.

Do sedaj je bil vstop v članstvo dokaj enostaven, zadostovala je le prijava, če je prijavljene sporočil, da je šele pred kratkim prispeval v Avstralijo, mu je Uprava čimprej izročila člansko izkaznico s podarjeno enoletno članarino. Nov odlok, ki je veljaven od 5. februarja dalje, pa je nekoliko drugačen. Vsak novinec bo moral predložiti UO SKM prijavo, ki jo bo ta sprejel — ali odklonil. Vse tiste prijave, ki bodo na seji Upravnega odbora sprejeti, bodo vpisane v novo člansko knjigo kandidatov in se bodo le-tem izdale posebne izkaznice. Dolgost kandidatne dobe bo določila Uprava. Šele po poteku kandidatne dobe bo Upravni odbor sprejel kandidate med redno članstvo — če jih bo prepoznał vredne zaupanja.

Vemo, da se bo marsikdo vprašal, čemu in zakaj takaj takva previdnost in nezaupanje? Zavedamo se tudi, da bodo zaradi tega dvignili naši nasprotniki mnogo prahu ter bodo s prstom kazali na nas, toda ...

Vsekdo ve, da kjer zidajo kakšno zgradbo (veliko ali malo), da jo morajo postaviti na zelo trdno podlago, in kdor je prezrl to dejstvo, bo kaj kmalu opazil na stavbi razpoke in možnost nevarnosti, da se že pri sicer nedolžnem potresnem sunku ali nekolikó močnejšemu vetru celo poslopje zruši. Ves trud in denar je tako zgubljen ... Ta primer lahko rabimo za Slovenski klub Melbourne, ki predstavlja tukaj živečim Slovencem skupno duhovno stavbo, oprto na temeljih članstva. Samo iz članstva bo nenehno rasio jedro, ki bo moralo biti dobro kaljeno, da bo kos nalogam, ki jih zahteva upravljanje te zgradbe. Člani, kateri se zavedajo svojih dolžnosti in čuvajo klubov ugled, nudijo svoji ustanovi grauitno podlago; tisti člani, ki pa ignorirajo ta dejstva, ustvarjajo tej duhovni zgradbi peščena tla. Nasprotniki Slovenskega kluba Melbourne računajo na trhlo podlago v tej ustanovi in zaradi tega nenehno ponavljajo svoje napade v raznih oblikah z upanjem, da bodo prej ali slej uspeli s svojim uničevalnim delom. Prav ti napadi so prisilili Upravo Slovenskega kluba Melbourne na izvajanje drašičnih ukrepov, ki bodo zajemčili močno podlago nadaljnjem razvoju.

V petih letih, to je v dobi obstoja Slovenskega kluba Melbourne, je ta poleg uspehov preživiljal tudi svoje krize, ki so jih povzročili nekateri posamezniki, ko so postali člani takorekč čez noč in bili sprejeti celo v Upravni odbor. Na ta način je članstvo paraščalo iz dneva v dan, z njimi naklada "Vestnika", z "Vestnikom" pa izdatki v gotovini. Članom je Uprava nudila izredne popuste na izletih, kar je večkrat povzročilo deficit. V nešreči daje Slovenski klub Melbourne svojim članom morelno in materialno pomoč. Dne 13. februarja je Slovenski klub Melbourne priredil zabavo izključno za člane in vstopnine prosti, ter nudil razna okrepčila izpod lastne cene. Ta zabava je bila samo poskus, ki pa je odlično uspel in bo Uprava še nadalje skrbela, da bo večkrat priredila tovrstna razvedrila svojim članom. Prihodnjic bomo poleg petja vnesli tudi kakšljiv prizor in nekaj recitacij.

Zelim, da naj nihče ne misli, da so zgoraj citirane vrstice namenjene Upravi

"Vestnik" je enomesecnik. Urejuje Stanislav Zupan, 74 Gipps St., East Melbourne, Victoria, Australia, 105 Park St., Moonee Ponds, Vic. Tiskar Stanislav Zupan, 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic.

Obzorja se jasnijo ... (s str. 1)

Slovenskega kluba Melbourne v slavospev, še manj kot očitek članstvu, temveč imajo namen, da pokažejo vsem, ki se zanimajo za nas, da smo vedno delali z dobro voljo, da bomo še delali, toda to samo za člane, ki so s plačano članarino dokazali, da se zavedajo važnosti te dolgoletne ustanove, ki nas uspešno predstavlja v Avstraliji in širom sveta. V nobenem primeru ne bomo dopuščali, da bi se posluževali zgoraj omenjenih ugodnosti člani, ki so brezbrižni in so jim skupni napori v našem klubu "deveta briga"!

Ta prepotrebna odločitev naj bo v skromno zadoščenje vsem zvestim članom Slovenskega kluba Melbourne, ki z ramo ob rami dan za dnem vse krepkeje čistijo obzorje naše nove domovine, te čudovite zemlje kontrastov in lepot in neštetih možnosti ustvarjanja novega in lepšega načina življenja, ki so ga zastrle rahle menglice nezdravo mislečih ljudi — sorojakov, ki z nepriznavanjem zdravih idej vedno bolj tonejo v praznino pozabe ...

MELBOURN SKI SLAVČKI

Stane Zupan

Množico melbournskih Slovencev, ki je v soboto zvečer, dne 13. februarja, napolnila prireditveno dvorano v Forester's Hall na Latrobe Street, da se sprosti in poveseli v prijetnem vzdušju zabave, prirejene za članstvo Slovenskega kluba Melbourne, je čakalo prijetno presenečenje. Pripravil ga je pevski zbor Slovenskega kluba Melbourne, ki se je nepričakovano predstavil rojakom s skromnim programom.

Za osvetlitev rojstva novega pevskega društva, ki predstavlja pomembno pridobitev Slovenskega kluba Melbourne na kulturnem področju za slovensko manjšino v Viktoriji, podajam nekaj bežnih ugotovitev iz preteklosti.

Septemberska številka "Vestnika" iz leta 1958 je obdarila ljubitelje domače pesmi z rahlim upanjem na oživitev pevske dejavnosti v Melbournu. Vabljeni so bili vsi, ki imajo veselje do petja, da se priključijo novoustanovljenemu pevskemu zboru v Melbournu, ki je že pričel z rednimi vajami v prostorih kina "Savoy", potem ko so najvnapetejši pevci ustvarili temelje obstoja na ustanovnem sestanku v Padua Hall v Kew.

Naglo so minevali meseci in za mnoge izmed nas je takratni mnogoobetajoč dogodek, ki se nam je vdalnil v spomin, sicer pa je utonil v pozabo ...

Temu pa ni bilo tako. Bilo je potrebno mnogo truda in požrtvovalnosti ob veliki meri dobre volje, kar so bile glavne odlike z idealizmom prečete skupinice pevcev, da so lahko uspešno kljubovali vedno novim in novim oviram, ki so močno vplivali na uspešnejši razvoj pevskega zbora. Bilo ni stalnega primernega prostora za vaje, prihajali so novi pevci in odhajali stari, kadar so življenske zahteve prevladale nad glasom srca. Vsi ti vzroki so vedno znova prestavljali delovanje namesto v širino z zahtevnejšim programom na trnjevo pot začetka. Celotno strokovno in organizacijsko delo je slonelo na ramah dveh dolgoljetnih delavcev za razvoj slovenstva, pevovodje g. Branka Sosič in g. Leopolda Jauk, ki je skrbel za nemotenodelovanje pevskega zbora v vseh podrobnostih.

Danes so uspehi njihovih sločnih naporov za ohranjanje predragocene dediščine, ki smo jo prejeli od svojih staršev — materinega jezika, obogatenega s pesmijo, že kronani z uspehom.

Program, ki so nam ga posredoovali, je obsegal le tri pesmi narodnega značaja in sicer: Plenice je prala, Lepo mi poje črni kos in Tam v Štajerski deželi. Zapeli pa so nam jih slovenski fantje, zbrani v oktetu iz vseh koncov nepozabne domovine in v širni Avstraliji ponovno združeni v istih željah in idejah. Skromen in tih simpatičen mladenič, ki je "priromal" do nas preko luže iz Trsta — odprtih vrat na plavi biser naših morij in od tod v daljnji svet — je potrebno usposobliti za pevovodjo dobil v Trstu. Svoje znanje v skopo odmerjenem času nesebično prenaša na mnoge izmed nas, od katerih nam je za začetek predstavil sedem slavčkov, medtem ko je sam pel prvi bas: Florjan Bavdaž — drugi bas, Ludvik Pirnat — drugi bas, dočim so gospodje Franc Zgoznik, Jože Mukavec (prvi tenor), Hinko Bedrač in Ivan Hajster peli v drugem tenorju. Niso še izzveneli zadnji verzi priljubljenih pesmi in že so poslušalci sijočih obrazov z dolgotrajnim ploskanjem izrazili navdušenje nad tem izrednim dogodkom — rojstvom mnogoobetajočega pevskega zbora, ki je končno le dostojno in uspešno prestal prvo javno preizkušnjo.

KAJ JE VZGOJA? VPLIVANJE ČLOVEŠKE VOLJE, DA SE V VSAKEM ŽIVLJENSKEM POLOŽAJU BREZ POMISLEKA ODLOČIMO ZANESLJIVO IN VESELO ZA DOBRO.

IN KAJ JE PESEM? PESEM JE MELODIJA BESED, KI JO NEKATERI ZNAJO SAMO PREBRATI, NEKATERI PA TUDI ZAPETI.

Ozbiorja se jasnijo ... (s str. 1)

Slovenskega kluba Melbourne v slavospev, še manj kot očitek članstvu, temveč imajo namen, da pokažejo vsem, ki se zanimajo za nas, da smo vedno delali z dobro voljo, da bomo še delali, toda to samo za člane, ki so s plačano članarino dokazali, da se zavedajo važnosti te dolgoletne ustanove, ki nas uspešno predstavlja v Avstraliji in širom sveta. V nobenem primeru ne bomo dopuščali, da bi se posluževali zgoraj omenjenih ugodnosti člani, ki so brezbržni in so jim skupni napori v našem klubu "deveta briga"!

Ta prepotrebna odločitev naj bo v skromno zadoščenje vsem zvestim članom Slovenskega kluba Melbourne, ki z ramo ob rami dan za dnem vse krepkeje čistijo ožarje naše nove domovine, te čudovite zemlje kontrastov in lepot in neštetih možnosti ustvarjanja novega in lepšega načina življenja, ki so ga zastrle rahle megleice nezdravo mislečih ljudi — sorojakov, ki z nepriznavanjem zdravih idej vedno bolj tonejo v praznino pozabe ...

MELBOURN SKI SLAVČKI

Stane Zupan

Množico melbournskih Slovencev, ki je v soboto zvečer, dne 13. februarja, napolnila prireditveno dvorano v Forester's Hall na Latrobe Street, da se sprosti in poveseli v prijetnem vzdušju zabave, prirejene za članstvo Slovenskega kluba Melbourne, je čakalo prijetno presenečenje. Pripravil ga je pevski zbor Slovenskega kluba Melbourne, ki se je nepričakovano predstavil rojam s skromnim programom.

Za osvetljitev rojstva novega pevskega društva, ki predstavlja pomembno pridobitev Slovenskega kluba Melbourne na kulturnem področju za slovensko manjšino v Viktoriji, podajam nekaj bežnih ugotovitev iz preteklosti.

Septemberska številka "Vestnika" iz leta 1958 je obdarila ljubitelje domače pesmi z reklim upanjem na oživitev pevske dejavnosti v Melbournu. Vabljeni so bili vsi, ki imajo veselje do petja, da se priključijo novoustanovljenemu pevskemu zboru v Melbournu, ki je že pričel z rednimi vajami v prostorih kina "Savoy", potem ko so najvnetejši pevci ustvarili temelje obstoja na ustanovnem sestanku v Padua Hall v Kew.

Naglo so minevali meseci in za mnoge izmed nas je takratni mnogoobetajoč dogodek, ki se nam je vdhmnil v spomin, sicer pa je utonil v pozabo ...

Temu pa ni bilo tako. Bilo je potrebno mnogo truda in požrtvovalnosti ob veliki meri dobre volje, kar so bile glavne odlike z idealizmom prečete skupinice pevcev, da so lahko uspešno ljubovali vedno novim in novim oviram, ki so močno vplivale na uspešnejši razvoj pevskega zbora. Bilo ni stalnega primernega prostora za vaje, prihajali so novi pevci in odhajali stari, kadar so življenske zahteve prevladale nad glasom srca. Vsi ti vzroki so vedno znova prestavljali delovanje na mesto v širino z zahtevnejšim programom na trnjevo pot začetka. Celotno strokovno in organizacijsko delo je slonelo na ramah dveh dolgoletnih delavcev za razvoj slovenstva, pevovodje g. Branka Sosič in g. Leopolda Jauk, ki je skrbel za nemoten delovanje pevskega zbora v vseh podrobnostih.

Danes so uspehi njihovih slovnih naporov za ohranjanje predragocene dediščine, ki smo jo prejeli od svojih staršev — materinega jezika, obogatenega s posmijo, že kronani z uspehom.

Program, ki so nam ga posredovali, je obsegal le tri pesmi narodnega značaja in sicer: Plenice je prala, Lepo mi poje črni kos in Tam v Štajerski deželi. Zapeli pa so nam jih slovenski fantje, zbrani v oktetu iz vseh koncov nepozabne domovine in v širni Avstraliji ponovno združeni v istih željah in idejah. Skromen in tih simpatičen mladenič, ki je "priromal" do nas preko luže iz Trsta — odprtih vrat na plavi biser naših morij in od tod v daljnji svet — je potrebno usposobiti za pevovodjo dobil v Trstu. Svoje znanje v skopo odmerjenem času nesebično prenaša na mnoge izmed nas, od katerih nam je za začetek predstavil sedem slavčkov, medtem ko je sam pel prvi bas: Florjan Bavdaž — drugi bas, Ludvik Pirnat — drugi bas, dočim so gospodje Franc Zgoznik, Jože Mukavec (prvi tenor), Hinko Bedrač in Ivan Hajster peli v drugem tenorju. Niso še izzveneli zadnji verzi priljubljenih pesmi in že so poslušalci sijočih obrazov z dolgotrajnim ploskanjem izrazili navdušenje nad tem izrednim dogodkom — rojstvom mnogoobetajočega pevskega zbora, ki je končno le dostenjno in uspešno prestal prvo javno preizkušnjo.

(Dalje str. 9)

KAJ JE VZGOJA? VPLIVANJE ČLOVEŠKE VOLJE, DA SE V VSAKEM ŽIVLJENSKEM POLOŽAJU BREZ POMISLEKA ODLOČIMO ZANESLJIVO IN VESELO ZA DOBRO.

IN KAJ JE PESEM? PESEM JE MELODIJA BESED, KI JO NEKATERI ZNAJO SAMO PREBRATI, NEKATERI PA TUDI ZAPETI.

Križevanje po Wikipediji

po Wikipediji

= Križevanje

* Najprej kar k porokam, oziroma k poroki. Izgleda, da je bil januar prevrč, da bi se ljudje ženili. Omenim lahko samo poroko Jožefine VAROČNIK z Antonom MESTRIČEM. V cerkvi sv. Ignacija v Richmordu sta si obljudila zvestobo. Nevesta je doma iz fare Skale, ženin pa je po rodu Hrvat. Poročila sta se 6. februarja.

Naše čestitke mlademu paru! - Prihodnjič bodo pa kaj dolge litanije novoporočenčev. Kaj hočete: pust se bliža, za njim pa post!

* V januarju so bili krščeni sledeči naši malčki: Dne 9. januarja je bil krst REGINE, hčerke Pavla KISHA in Cecilije r. Kolenc v West Footscrayu. - Isti dan je bil krščen LOJZEK, sin Antona ŠUŠTARJA in Danice r. Udovič v Ascot Vale. - Dne 16. januarja sta zabeležena ROMAN in JOŽEK. Prvi je prvorodenček družinice Martina DODIGA in Katice r. Geric v Hawthornu, drugi pa sinčko Jožeta ŠKRLJA in Sonje r. Dolgan v West Brunswicku. - ALBINCO je pri krstu dne 14. februarja dobila družinica Alojza TIŠERJA in Magdalene r. Stoll v Newtownu (Geelong). - Isti dan je v Geelongu zajokal pri krstu MILANČEK, sin Milana JELENKA in Marte r. Šeruga. In pa PAVLICA, hčerka Ivana MRHARJA ter Antonije r. Magajna.

Iskrene čestitke nas vseh - staršem in malčkom!!

* V februarju bomo melbournški Slovenci zopet javno nastopili. Karitativna ustanova St. Vincent de Paul Society priredi dne 28. februarja (v Melbourne Town Hall, ob osmih zvečer) svoj vsakoletni VARIETY SHOW, na katerem nastopa okrog 15 narodnosti. To bo že tretje leto, kar širši avstralski javnosti pokažemo naše lepe narodne noše, našo posem in naš ples. Doslej smo bili po mnenju prireditelja F. Murphyja vselej ena najboljših nastopajočih skupin in upam, da tudi letos te svoje tradicije ne bomo pretrgali. - Sliko naše skupine so tiskali na velike propagandne letake, ki vise pred vsako cerkvijo in po mnogih izložbah mestnih trgovin.

Vsi rojaki, ki se žanimate za ta pestri večer, ste vabljeni. Ne pozabite na dan in čas in kraj! Vstopnice (po 10 ali pa 5 šilingov) boste lahko kupili pri vhodu. Vsom rojakom, ki so mi priskočili na pomoč pri pripravah za ta naš nastop, pa se željam iskreno zahvaljujem.

* Vedno odkrivamo med nami nove talente. Gospod Rajko Ješ ne lovi samo metuljev (o tem sem menda že enkrat pisal, kajti njegova zbirka je bogata in dragocena), zna tudi žvižgati na prste, da ga je veselje poslušati. Na našem kulturnem večeru na tretjo nedeljo v januarju jih je nekaj zažvižgal. Težko je reči, ali je on spomljal z žvižganjem svoja sinova-harmonikaša, ali sta onadva spomljala njega. Vsakkor bo 28. februarja žvižgal - v Melbourne Town Hall-u.

O gospe Rozaliji Matkovi, ki sem jo z možem lansko loto enkrat pripeljal iz Bonegilla med nas, sem pa čul prejšnji teden, da bo zdaj enkrat nastopila na amaterski uri v radiu. Zapela bo neka j narodnih, spomljal pa jo bo na harmonike Branko Sosič, vodja klubskoga pevskega zboru. - Da, Brankotov povski zbor se je pa tudi lepo izkazal pri svojem prvem javnem nastopu na člinski zabavi (13. februarja). Vsaj tako sem slišal od vsakega, ki se je zabave udeležil in sva o njej govorila. Žal mi je bilo, da sem bil ta večer v Geelongu. - Čestitke ga Matkovi, Branku in njegovim fantom!

* Gospa Murkova, ki dela v Williamstown Hostelu, je ob priliki smrti Jožeta Perša nabrala med njegovimi sodelavci in znanci 18 funtov. Porabil jih bom za pogreb, če stroški ne bodo kriti s fantovo zapuščino, drugič pa za njegov grob. Dar (1 funta) je poslalatudi gdč. Julka Mrčunova. - Iskrena zahvala!

* Bonegilla je imela te tedne spet precej naših rojakov. Nekaj družin sem mogel rešiti in se že red nami. Fantov pa ni urad ni hotel pustiti ven, dokler število sezonskih delavcev za trgatev grozdja v Milduri ni izpolnjeno. Kakor izgleda, bodo odšli vsi tja, pa šele petem med nas. - Prav veseli so bili filmi iz našega življenja, ki sem jim ga pokazal.

* Zahvaljujem se Francetu Bonku, ki je v zadnji številki "Vestnika" z ozirom na napade name povedal svoje. Hvila tudi vsem, ki ste mi osebno pisali, zlasti po izidu zadnje številke "Žara". Tudi trajnik Sydneyskega slovenskega kluba in Dona je v imenu obh ustanov poslal pismo občavljanja z izjavo, da ne ena ne druga ustanova nimata z nič skupnega "z nizkotnimi osebnimi natolcevinji in blatenji" Žara.

Kaj naj rečem k vsemu? Izči bo enkrat konec, resnica pa je večna. Bog jim odpusti!

* Po naši popoldanski mači na tretjo nedeljo v marcu (20. marca ob petih v St. Francis City) bo na prosvetilni seštnici g. Marijan Oppelt predaval o Avstraliji. Spoznali bomo našo novo domovino po živih besedi in številnih skriptičnih slikah. Prisjet!

Ciklus narodnih pesmi -

(Nadaljevanje)

Pesmi so nastale iz življenja, zato se nam zdi najnaravnejše in najpravilnejše, da se pri njih ureditvi držimo kolikor mogoče iste razporednosti, kakor se v njej razvija človeško življenje. Kot nekako pokrajinsko ozadje podajamo nekaj slik iz narave, nato otroške oziroma pastirske pesmi, sledijo pesmi o ljubezni: hrepenenje, vasovanje, nezvestoba, smrt enega izmed ljubežih, ločitev, tožba po oddaljenem dragem so njihovi glavni motivi. Povečini še v zvezi z zaljubljenimi; a deloma že samostojne so vojaške. Za temi se vrstijo pesmi o ženitvi, o zakonu, nato o smrti; končno obredne pesmi, napitnice in še nekaj pobožnih. Ne bomo razpravljalci o vseh, hočemo pa opozoriti na nekatere posamezne.

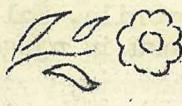
"Svetega Jurija" časti naša narodna pesem (po njej tudi moderna!) kot zmagovalca zime in glasnika pomladni. Ko "potrka na duri" in pride k nam, z "eno hlačo zeleno, eno rumeno", kakor pesem slikovito prenaša na njega pojav v naravi, takrat zavlada veselje po vsej deželi. V drevesih oživijo sokovi, zgane se v starrih, raskavih deblih, davna, večnomlada skrivnost snovanja jih prešine; rastline praznujejo svoje svatbe. Istotako se ženijo tudi ptiči. Prešerno življenje zavriši povsod, veselo samega sebe, svoje mladosti in svojega zdravja, veselo lepega pomladnega dneva, ki mu sije.

A sredi te veselje, brezskrbne življenjskosti, ki ne vpraša, kaj bo jutri, se pojavi kot nekaj povsem novega — človek. Lep je način, kako označi narodna pesem njegovo razmerje do vesolja, razmerje med njim kot m i s l e č i m bitjem in golo vegetativnostjo krog njega: Dekle paslo je ovce, začelo zvezde štet'; rado b'lo bi zvedelo, kedaj bo treba umret'. Misel na smrt, sploh misel na neznanico: bistven znak, ki loči človeka od drugih bitij. Samo on razmišlja o ugankah, ki ga obdajajo, in jim išče odgovora. Ta poteza ga nam živo in jasno odraža od vse ostale narave. Živo nam predocuje našo pastirico, samo, zamišljeno, razmišljajočo na paši.

V ozkem stiku z naravo so otroške pesmi, ki predstavljajo povečini zelo primitivno stopnjo poezije.

Otroku je vsak vtis več ali manj prvoten, vsaka pojmovna zveza več ali manj nova, zato tudi živa in pesniška. Njegova fantazija ne pozna spon logike, ne oziroma se na nje, zato je svobodna in gibčna: naivno ustvarja in ne vpraša, ali to, kar ustvarja, odgovarja resničnosti. Njegovi duši zadostujejo najenostavnnejše stvari, da najde v njih poezijo. Posemanje naravnih glasov in dopadanje nad ritmom ("Sej, soj, sejaj, sejaj"), ritmika dvogovora, združena z značajem igre ("Sova sedi na panjiču"), rimanje posameznih besed, navadno šaljivo in posmehljivo, v zvezi s tem nagajenje do konike ali drastičnosti ("Čenča Marina"), včasih pretirane do absurdnosti in naivno uživajoče v tej neovirani, svobodni igri predstav ("Sonc sije, dežek gre") — : vse to so elementi otroške pesmi in v veliki meri tudi elementi poenje sploh, saj se ravno iz nje dajo s posebno jasnostjo razkrati elementi pesniškega ustvarjanja: igra fantazije, ritem, rima.

(dalje prih.)

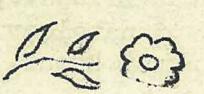

Škrjanček poje, žvrgoli,
se bel'ga dneva veseli.
Škrjanček poje beli dan,
pozdnavlja hrib in plan.

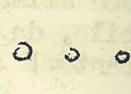
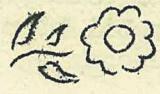
Pod klančkom sva se srečala,
prijazno se pogledala;
solzne so naj'ne b'le oči:
vse to ljubezen st'ri.

Kjerkol' sem hodil, kjer sem bil,
še take nisem nikjer dobil,
da b' b'la t'ko mil'ga ličeca
in usmiljen'ga srca!

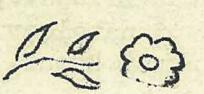
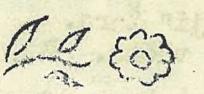

Imel sem ljubico,
pa sem jo zgubil;
srečen bo tisti fant,
ki jo bo dobil.

Imel sem tičico,
pa m' je zletela;
srečna bo vejica,
kjer bo obsela.

Vejica suha b'la,
se je zlomila,
tičica kmštna b'la,
pa je zletela!

Sveti Juri
potrka na duri;
ima eno hlačo zeleno,
eno rumeno.

Je šele prišel v deželo,
je ga že vse veselo:
tičice v grmovju,
kukav'ca v bukovju;
rumene rožice lepo cveto,
se svet'ga Jurja veselo.

Čenča Marina
hruške pobira,
v nedri jih deva.
Nedri ji poči jo,
hruške ven skoči jo!

Uprava Kluba poroča:

da bo razveselila svoje člane po daljšem zastoju z že nestrpno pričakovanim izletom v vabeči objem prirodnih lepot naše nove domovine. Tokrat smo se odločili odpeljati v Grofijo praprotnih dreves v Emeral Park. Sedaj, ko se prijetno poletje poslavljajo od nas z zadnjimi sončnimi žarki, se bomo lahko tudi mi poslovili od pestre kopalne sezone, ki je nekaterim nudila toliko užitkov na neštetih plažah bučnega polarnega oceana in toplega koralnega morja. Sprostili se bomo v hladnem vodnem elementu jezera, ki tako spominja na enega izmed mnogih jezer v oddaljeni domovini. Ravno tako ga obdajajo tihi gozdovi, ki jih krasijo prijetno žuboreči studenci. Tako ob vstopu v Emeral Park nas bodo pozdravili venci cvetnih gredic in nam zaželeti obilo zabave v okolju čudovite narave. Vse to bomo lahko doživeli sami po kratkem avtobusnem sprehodu na samo 30 milij oddaljeni cilj, ki tudi sicer nudi vse, karkoli si izletnik zaželi preko dneva. Milk bar in drugi potrebeni lokali nam bodo ugasili žejo in utešili glad, sicer pa bomo tudi mi krepko začleni z marsičem kakor običajno. Za ljubitelje športnih iger pa bo na razpolago okroglo usnje, ki jih bo spravilo v "okroglo" voljo. Pa tudi Stanko ne bo pozabil na svoj tako priljubljeni "meh" med nami. Sicer pa bodo lahko vsi, ki si že tako želijo tih samot, zatekli v spokojnost zelenega bogatstva in se poglobili v misli o lepšem življenju, ki bi si ga moral ustvariti ...

Torej, nudi se nam vse, kar bo zadovoljilo tudi najbolj zahtevne izmed nas, zato ničesar ne oklevajte in pohitite s prijavami. Prispevki za udeležbo na izletu je za člane 10 šilingov, za otroke članov 5 šilingov, dočim morajo nečlani plačati £1, njih otroci pa 10 šilingov.

Vstopnice bodo v predprodaji na naši naslednji zabavi, dne 27. februarja od 8 ure zvečer pri načelniku prireditv, g. Aloisu Zakrajšek v Prahran Town Hall.

Izlet bo dne 13. marca z odhodom ob 9 uri dopoldne izpred kina "State" na Flinders Street. Prijave s tožadevnim prispevkom pošljite na naslov načelnika prireditv g. Aloisa Zakrajšek, 32 Truganini Rd., Carnegie, Vic.

Pohitite s prijavami!

Da nimamo povedati ničesar novega, če se dotaknemo vprašanja gostoljubnosti kot edine oporne ali izhodišče točke, s katero je vsaj delno računati vsem v tujini prebujajočim se skupinicam, skupinam ali z že kar blestečimi naslovi, kot npr. društvo to in to, klub iz tega ali onega kraja — kot primer navajamo Slovenski klub Melbourne. Konkretno mi o naši Avstraliji že lahko zapišemo, da nam je to gostoljubje nudila z odprtimi rokami, če smo ga le iskali. Nismo pa nikoli pozabili vrednosti te gostoljubnosti, dasiravno nismo bili vedno deležni vsestranske podpore kot nerazumevanja s strani sorojakov, celo vseh naših članov ne. To nerazumevanje najbolj vidno izstopa na naših zabavah, ko prihaja večkrat do nezaželenih in mučnih scen, kjer premnogi pozabljujo, oziroma se niti ne zavedajo, da smo kulturni, v širnem svetu poznani narod. Žal ne tudi priznan. In ravno slednjega ne smemo nikoli prezreti, četudi tu in tam prebujna mladost terja včasih malo preveč svojih pravic. Le na ta način bomo uspeli obdržati blesk naše kulture in ne umazati izročil slovenske matere.

Deležni smo kar npr. raznih očitkov, podtikanj, obrekovanj, celo napotke nam nudijo razni sorojaki. Naših uspehov se razume ne omenjajo nikjér, čepravno jim je le predobro znano, da bi z roko v roki dosegli neprimerno več. Nismo pa ostali nezapaženi s strani tukajšnje javnosti, ki nem je nudila gostoljubje morda tu in tam s precejšnjo skepso. S ponosom sprejemamo to pozornost, ki nam istočasno daje slututi, da smo na pravilni poti.

Več ali manj je že vsem poznano, da si je naš klub s svojim do sedanjim delom ustvaril gotov ugled, le omenjeno ni bilo tega nikjer, ali vsaj v primerni obliki ne. V bodočem bomo skrbeli o zmanjšanju tudi te vrzeli. Kot začetno točko nam dovolite omembo našega sodelovanja ob priliki cestne zbirke, ki jo je organiziral s pomočjo organizacije Good Neighbour Council mestni odbor za pomoč pohabljenim otrokom. Vrrdnost uspeha je omenjalo tudi dnevno časopisje, kar smo imeli priliko brati vsi.

Naslednje, prejeli smo vabilo od strani mestne četrti Prahran, v katerem so izražene želje za poglobitev stikov s to občino. V tej občini so namreč deležni gostoljubnosti v njihovi dvorani, kjer prirejamo naše prireditve. Presenečeni nad tako laskavim priznanjem, smo seveda primerno reagirali. S poglobitvijo naših skupnih odnosov v zadnjem času so storili še nadaljnji korak in nas zaprosili za organizacijo skupne zabave v njihovi dvorani z udeležbo naših članov in avstralske javnosti. Primerno reklamo bodo tudi oni oskrbeli, pa se nikar ne čudite, če boste ime našega kluba ponovno čitali v tukajšnjih dnevnikih. Čisti dobiček te zabave, ki bo dne 19. marca (vabila bomo itak razposlali) je namenjen občinskim fevrem te občine. Govoriti o afirmaciji sličnih gest je odveč. Storili bomo vse, kar je v naših močeh in sicer vsi, kar nas je v Melbournu, se strinjate s tem?

Samota

Kakor opotekajoča senca se vzdolž dolge vrste zgradb pomika dekle. Sonce se poslavljaj od vrhnjih nadstropij in v šipah širokih oken mežika reki hitečih ljudi ...

Dekle si, kakor samotni popotnik v gozdu brezčutnih dreves, omahujoče utira svojo pot skozi gnečo tujih teles. Življenje krog nje se ji zdi kakor meglen sanjski privid. Utripi srca donijo pošastno v praznino njene duše, kakor udarci pogrebnega bobnarja v velikanski polmračni dvorani. Smeh mimoidočih ljudi ne najde poti v polgluhu ušesa. In njene oči so kakor okno v viharnem nalivu. Edinole noge prebirajo sežnje na tisočkrat prehogeni poti.

Pred dnevi je v srcu nosila veliko skrivnost. Skrivnost, ki je silila s smerhom radosti na dan. Oprta na njegovo ramo je klecala pod težo vznemirljivega spoznanja, ki ga je nosila v sebi. In tisto noč, ki se ji je zdela svetlejša od belega dne, mu je zašepetala, da bodo kmalu trije ...

Potem se je vse sesulo in jutro jo je našlo sedečo na neodgrnjeni postelji. Njeno tiho sobico je polnil njegov Šepet:

— Se šališ? Saj vem, da vse skupaj ni res. —

... Ves dan je prebila pri ženski v enem izmed mnogih predmestij. Zdaj se je vračala, da bi mu povedala kar si želi slišati. Komu? Saj vendar nikogar več ne pozna? Tisti, h kateremu je šla, je na mah postal osovraženi tujec. Komu potlej? Mar paru v zavetju polmračne veže?

Kakor senca se je dekle opotekalo po tisočkrat prehogeni poti. Zadnjikrat. Ostala ji je samota. Neizmerna, oglušujoča, mračna samota sredi življenja ... Sredi tujega smeha. Sredi joka. Joka brez solz ...

Anatomija poljuba

Ljubezen je stvar vitamina B₁, pojasnjuje neki znanstvenik in strokovnjak za hrano. Ko so ga vprašali, kakšna je zveza med prehrano in poljubovanjem, je naširoko razložil:

— Če mladenič poljubi dekle, njegovo početje povzroči naslednje: Andrenosimpatični sistem ledvic se razburi, ki je hkrati vir glikoze. To povzroča izločanje insulina, vitamina B₁ in fosforja, da bi vsi ti trije faktorji začgali sladkor. Razmišlanje, če sploh pri tem razmišlja, povzroča menjavo fosforja in thiamina. Višji tlak in povečano dihanje povečuje tudi izmenjavo kisika v tkivu, pri tem pa ponovno narašča potreba po thiaminu in fosforju. —

Presneto je komplimirana ta razloga. K sreči zaljubljenci ne analizirajo poljubov s tega stališča ...

Prihodnje leto Rusi na mesecu?

Iz Sovjetske zveze vedno znova in znova prihajajo poročila o resnem pripravljanju na izstrelitev prve potniške vsemirske ladje, ki naj bi pripeljala na Luno človeška bitja. Po predvidenih naj bi v tem letu, takoj ko bo raketa s človeško posadko obkrožila Luno, posli na Mesec ekipo dveh žena in dveh moških. Glede njihove usode Rusi ne storivajo dejstva, da utegne ta četvorica postati žrtev znanosti. Ti prvi zemljani naj bi s svojimi sporočili na Zemljo omogočili varno "invazijo" na bledi zemeljski spremjevalec. Rusi sporočajo, da bi se predvideni štirje pionirji osvajanja vesoljstva sicer na noben način ne mogli vrniti na Zemljo z raketo, s katero bodo na Mesec prišli, obstaja pa majhna možnost, da bi jih utegnili rešiti smrti člani naslednje ekspedicije, obogatene z rezultati dela prvih štirih prostovoljcev.

Domislice

* Včasih si moški želi žensko, čeprav je v bistvu noč, ker ga privlačuje z isto silo kot odbija.

* Ljubezen je najbolj zapleteno, najgloblje, najlepše in najbolj zanimivo čustvo, katerrega refleks je spektrum čustev, ki jih je človek zmožen.

* Ljubezen je nekaj, kar nas loči od živali in nekaj, kar nas jim lahko približa, ali pa nas napravi celo slabše od njih.

* Človek, ki še ni bil nesrečen zaradi ljubezni, ne zna biti tako srečen, kot človek, ki je ljubezen tako občutil, da se je boji, čeprav kljub temu ne zbeži od nje.

* Srce je simbol ljubezni, zato ker brez njega ne moremo živeti, ker ga ne znamo ustaviti in ker je skrito.

* Drevo je človek, njegove korenine so čustva in zemlja je ljubezen.

Dva sludenta

MIN, JUNG

Katja Špur

Živila je Min Jung, dekle šestindvajsetih let, in njeni srce je hrepenelo po možu. Živila je v mestecu, v hiši ob reki. In vse: mesto in ljudje in reka je nosilo na sebi pečat neizprenemljivosti in celo ona sama je bila kakor predmet vmezeju — življenje je teklo mimo nje in se je ni dotaknilo. Njeno srce pa je hrepenelo po možu.

In mož je prišel.

Bilo je ob Prazniku mask, ko se može tistega kraja oblečej v živalske kože in plešejo starodavne obredne plese.

Min Jung si je ogledovala plese ljudi-živali in tam se je sešla s prijateljico Tong. Ta jo je seznanila z možem, ki ni bil več mlad, čigar obraz pa je bil ves drugačen od obrazov ljudi, ki so živeli v mestecu. Prišel je bil iz velikega mesta, njegove oči so gledale sanjavo in na njegovem obrazu je ležalo toliko topoline, da se je Min Jung ozrla vanj s pogledom, polnim občudovanja, in ni mogla več odvrniti oči od njega.

Hsi Men je opazil njeni zavzetost, in njegovo oči, ki je znalo brati iz ženskih src, je brž pretehtalo to dekle; ni bila več mleta in se je kakor rožnato nadhnjen breskov sad ponujala popotniku ...

Nasmehnil se ji je s svojim najljubznejšim nasmehom in je vložil v svoj glas toliko topoline, kolikor se mu je zdelo potrebno za žensko, kakršna je bila Min Jung. Vznemiril se je kakor lovec, ki je bil zasledil divjačino, s katero se bo lahko nekega dne posladkal. In ni več pustil Min Jung iz svoje bližine ...

Tako so vsi trije do večera hodili po mestecu in si ogledovali plese ljudi-živali. Ko pa se je spustila noč nad zemljo, se je prijateljica Tong poslovila. Jung in Hsi Men sta sedla v čajnico pri Belem znamenju, kajti med njima so se bili v tem prazničnem dnevu spletle vezi, ki jih nista hotela pretrgati s prezgodnjem ločitvijo.

Min Jung je dolgo držala v rokah pismo, ki so ji ga bili prinesli. Lica so ji žarela, saj je njeni ženski srce uganilo, od koga je pismo in kaj ji prinaša. Ni ga hotela takoj odpreti — nekaj trenutkov se je predajala čustvom, ki jih je doslej skrivaj nosila v sebi, in je skušala uganiti, s kakšnimi besedami ji govoriti mož, ki ga ni mogla pozabiti ...

Ko je naposled vendorle odprla pismo, ga je dolgo in pazljivo brala, kajti v njem so bile nanizane besede, kakršnih ji ne še nihče govoril. Hsi Men, ki ga je bila srečala ob Prazniku mask, je ni pozabil; mislil je nanjo prav tako toliko kakor ona nanj.

"To je mož, ki ga bom ljubila," si je rekla vsa srečna in je začela znewa prebirati pismo.

Potem je poiskala prijateljico Tong. Pokazala ji je Hsi Menovo pismo in je prosila: "Povej mi, sestra, kdo je ta mož? Ti ga poznaš — pripoveduj mi o njem! Ali je pesnik? Pismo, ki mi ga je poslal, je kakor pesem, ki se je nemir v moje srce."

Tong je namrščila čelo in rekla:

"Min Jung, ne misli na tega moža! Samo poigrati se hoče s teboj. To je mož, ki si je šele pred kratkim vzel Četrto gospo — mož, ki ima sinove. Ali ti tega ni povedal?"

Min Jung jo je gledala in ni mogla verjeti.

"Toliko globine, toliko čustev je v njegovih besedah," je řepetala.

"Ali more lagati, kdor zna tako lepo pisati?"

"Hsi Men je napisal že mnogo takih pisem — različnim ženam!" je z ostrim glasom odvrnila Tong. "Ne verjemi tem lepim besedam, Min Jung!"

Toda pisma so prihajala, nova in lepša. Iz njih je Min Jung brala Hsi Menove želje, da bi jo mogel spoznati, da bi vedel vse o njej, kajti tedaj bi ji mogel dati več, kakor morda pričakuje od njega.

Min Jung mu je odgovarjala in mu po malem odkrivala sebe. In ko jo je povabil, naj ga obišče v velikem mestu, je z veseljem sprejela njegovo povabilo in se je polna zaupanja odpravila na pot. Hsi Men, ki ji je v pismih malo govoril o sebi, ji bo moral ob njujem srečanju povedati, kdo je in kaj namerava z njo ...

Hsi Men jo je pričakoval v mračnem prostoru starodavnega svetišča. Ko se mu je Min Jung približala, vdana in pričakajoča, jo je prižel nase, da je začutil vznemirjujoč vonj njene polti. Stala je pred njim kakor odprt lotosov cvet in zdele se ji je, da je napočil prvi trenutek in da je kraj, kjer sta bila, pravi kraj za tisto, kar ji je moral Hsi Men povedati, kajti njena čustva je dobro poznal.

Dr. J. KOCE, GPO, Box 670, Perth, W.A.

Pošiljamo pakete s hrano, tekstilom (štofi), tehničnimi predmeti in zdravili iz Trsta in Londona v domovino. Cenik za pakete je bil objavljen v oktoberski številki "Misli". Če želite, Vam pošljemo cenik.

Priporočamo, da pošiljate domov zlasti angleško blago (štufe) za obleke, ki se lahko nosijo 10 let, so poceni, carina ni prevēlika, a predstavljajo ogromno vrednost, ki se je doma sami ne morejo privoščiti.

Obrnite se z zaupanjem na nas:

- 1) Ako želite pripeljati zaročenko, sorodnika ali prijatelja iz kateregakoli kraja sveta v Avstralijo. Ravno tako, ako se želite izseliti iz Avstralije.
 - 2) Ako želite naročiti vozne karte za avione ali ladje za potovanje po celi svetu.
 - 3) Ako želite dobiti točen in pravilen prevod Vaših spričeval in vseh dokumentov sploh.
 - 4) Ako želite dobiti nasvet glede vseh vprašanj, ki se nanašajo na Vas in Vaše sorodnike tukaj ali v domovini (polnomočja, testamenti itd).
 - 5) Ako želite dobiti odličen slovensko-angleški in angleško-slovenski slovar (besednjak).

Zastopnik za Vice: Mr. J. VAH, 2 Kodre St., St. Albans, Vice tel.: 65-9378

Zastopník za N.S.W.: Mr. R. OLIP, 65 Moncur St., Woollahra, Sydney, N.S.W.
tel.: FB 4806

Melbournski slavčki ... (s str. 2)

Pevski zbor je z ugodnim vtisom, ki ga je zapustil na poslušalcih jasno opozoril na neobhodno potrebo poslanstva, ki ga mora pesem zavzemati v naši vokalni kulturi. Pevci so vzbudili nas že skoraj pozabljene spomine na leta mladosti, na najlepši čas človeškega življenja. Kakor sta nam govorila v pesmi ne samo oče in mati, tako sta nekoč prepevala ded in babica — vsi naši predniki pred sto in tisoč leti. Iz roda v rod je šla mila domača beseda v pesmi. S to pesmijo so izražali davni rodovi, kakor bi mi mogli danes češče, svoje veselje in žalost, zadovoljstvo in skrb, peli so in pripovedovali, hvalili in grajali, ukazovali in prosili, blagoslavljalji in kleli, ljubili in sovražili — kakor je pač naneslo življenje, ki ima toliko lepih in svetlih trenutkov, pa tudi bridkih in mračnih. Pesem je preživelila vse nesreče in vojske: kakor so jo naši predniki sprejemali od staršev, so jo izročali sinovom in hčeram.

Pesem je predragocena dediščina, zakaj v njej živi vsa preteklost našega naroda, ves njegov razvoj: v njem je več kot tisočletno izkustvo, veliko bridkosti, nekaj tudi veselja. Pesem ni prazen zvok, pesem je izraz človekove notranjosti, njegovih misli in čustev.

Brez pesmi ni prave sreče v družini. Postali smo že preveč žejni pogostejših nastopov naših pevcev, kajti edino pevsko društvo zavidnih uspehov, "Triglav" iz Melbourna, že dolgo ne more zadovoljiti ljubiteljev domače pesmi ob vedno bolj naraščajočemu številu Slovencev v tem delu Avstralije. Dokler se bomo združevali s pesmijo, bomo čutili v naših srcih iskreno občutje zdravega razpoloženja in ga sejali tudi v naše domove in v srca naših družin ... In naša srca bodo pesem sprejemala, srkala, da se nepoje z njimi, brez ozira na to, kdo jo zapoe.

Pevovodji Branku Sosiču, "hrbtenici" pevskega obstoja Leopoldu Jaku, ki ga izrazito krase čednosti zelene Štajerske in vsem pevcem bi radi povedali, kako zelo smo jim hvaležni za njihovo delo in veliko ljubezen do našega jezika in naše pesmi, ne da bi klonili ob mnogih žrtvah in naporih. Uveljavili so ~~zopot~~ ~~ritis~~, da je pesem postala nepogrešljiva v razvoju našega glasbenega ustvarjanja v zamjistvu.

Izredno težko je podati res pravo oceno nastopa pevcev Slovenskega kluba Melbourne, kajti za njih moramo uporabljati nova merilá, namreč tista, ki ne velja-jo za poklicne pevce, ki nastopajo v velikih zborih. Toda tudi tako moramo reči, da so pevci svojo nalogo odlično rešili, saj so že zdavnaj prekoračili raven za-četnikov s predhodnim delovanjem v drugih pevskih zborih in se dvignili na zado-voljivo raven in pripravili svojim rojakom izreden pevski užitek.'

Ob zaključku i radi iskreno čestitali pevovodji Branku Sosič, njegovi desni roki Leopoldu Jauk in vsem pevcem. Izrazili pa bi radi še željo, da bi jih že skoraj zopet poslušali, tokrat na samostojnem koncertu, kot jih že dolgo pripravlja-je razne narodne skupine tukajšnjih priseljencev in rojakov v drugih delih Avstra-lijije.

SLOVENCI POZOR!

Slovenska Tiskarna

v Melbournu Vam lahko izdela vsakvrstna tiskarska dela kot tiskanje računov, vsakvrstnih blokov, naslove tvrdk na ovitkih in pismih, najrazličnejše vizitke, poročna oznanila, itd., itd.

Telefon: FW 6138 S. Spacapan
13 Weigall St., EAST BRUNSWICK

KROJASKI SALON

A. Matullaj

Izdelujemo vse vrste oblek in plaščev po najnovejši modi. Mnoga priznanja ob zmernih cenah odlikujejo naše delo.

Priporočamo se tudi za izdelavo raznih svečanih in poročnih oblek.

Nudimo Vam tudi pestro izbiro perila in in obutve.

Telefonirajte na JW 6378.

LECTAR

Ferdo Galeković

V veliki izbiri dobite pri nas pravadoča lectova srca vseh velikosti (po želji tudi z Vašo fotografijo v sredini) in vso ostalo pisano robo, ki ste jo videli doma na stojnicah ob proščenju.

Izdelujem tudi okrašene sveče vseh velikosti.

60 Spencley St., CLIFFTON HILL
Telefon: 487415

Obvestilo

Za vsa pojasnila v zvezi z našim klubom, razna obvestila in kakšnakoli druga vprašanja telefonirajte na sledeče telefonske številke:

Za klubo vprašanja: Max Hartman, FL 4466; Simon Spacapan, FW 6138; Jože Novak, 2116378 (nova številka!).

Za prireditve: Alois Zakrajšek, 2116378.

Za vprašanja "Doma", prijavljjanja raznih prilik nakupa: Max Hartman, FL 6466.

Za socialna vprašanja (osiguranje stanovanj in delavništva), RRazrij, VM 8181

CONTINENTAL SMALL GOODS

John Slojnik

213 St. Georges Rd., FITZROY

Vam nudi najrazličnejše mesne proizvode: hrenovke, kranjske klobase in specialitete kot Strassburger, galic, leberwurst itd.

Telefonirajte na JW 6656.

Obiščite nas in se prepričajte v našo

KVALITETO!

"Ann Phill" Beauty Salon

165 Sydney Rd., COBURG, Tel.: FM 2288

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite, kakšne vrste pričeske želite. Trajno kodranje las z najmodernejšimi sredstvi Vam bo v največje zadovoljstvo.

K nam Vas iz City-ja pripelje tramvaj št. 19, 20 ali 21. Izstopite na tramvajski postaji št. 34 in že ste pri nas!

Strokovne nasvete Vam dajemo brezplačno!

Obiščite nas in zadovoljni boste z nami!

Oglasujte v našem
listu

VESTNIK

CENE OGLASOV:

Na celi strani	£ 4
Na polovici strani	£ 2
Na četrtini strani	£ 1
Na osmini strani (enotni oglas) .. sh 1	£ 1

Še na dalje se toplo priporočamo!

OZNANILSI

Slovenske maše

v Melbournu so na vsako prvo nedeljo v katoliški cerkvi v BURNLEY-u ob 11 uri depoldne in na vsako tretjo nedeljo v mesecu ob petih popoldne v cerkvi sv. Frančiška v centru mesta (Lonsdale & Elizabeth Streets). Pevci naj pridejo na kor. Po vsaki popoldanski maši pa imamo na razpolago dvoranico pod samostanom ob cerkvi, kjer smo začeli s PROSVETNIMI VEČERI.
Ne pozabite!